

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7614220956
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Dubovinská
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7614220956.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudcom JUDr. Vierou Dubovinskou, v spore žalobcu Q. M., H.. XX.XX.XXXX, R. C. Q. XXX/XX, XXX XX F., zastúpenom JUDr. Gabrielom Blehom, advokátom, L. Dérera 2, 831 01 Bratislava, proti žalovanému BENCONT COLLECTION a.s., so sídlom Vajnorská 100/ A, Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Veronika Kubriková, PhD., so sídlom Martinčekova 13, Bratislava, IČO: 50 361 368, konajúcej prostredníctvom JUDr. Veroniky Kubrikovej, PhD., advokátky a konateľky, o určenie neplatnosti zmluvy, o vydanie bezdôvodného obohatenia a primeraného zadosťučinenia pre spotrebiteľa, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 180 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. Súd konanie v časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur z a s t a v u j e.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou, doručenu súdu 18. 12. 2014 domáhal, aby súd zrušil rozhodcovský rozsudok sp. zn. PW-C/0114/01128 Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., Bratislava zo dňa 30. 04. 2014, určil, že zmluva o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 07. 2009 je neplatná, zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi a jeho matke primerané zadosťučinenie vo výške 2 000 eur, vydať bezdôvodné obohatenie vo výške 2 180 eur, priznať primerané zadosťučinenie vo výške 2 000 eur, nahradiť trovy konania a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

2. V priebehu konania žalobca vzal čiastočne žalobu späť a súd uznesením zastavil konanie v časti o zrušenie rozhodcovského rozsudku sp. zn. PW-C/0114/01128 Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná a.s., Bratislava zo dňa 30. 04. 2014 a zastavil konanie o určenie, že zmluva o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 07. 2009 je neplatná.

3. V nadväznosti na čiastočné späťvzatie žalobného návrhu súd pripustil úpravu petitu v znení: „Žalovaný je povinný vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 180 eur a zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie vo výške 2 000 eur a to všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku“.

4. Žalobu odôvodnil tým, že spoločnosť Poštová banka a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, Bratislava ako veriteľ a žalobca ako dlžník uzavreli v zmysle ustanovenia § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z.z.

o spotrebiteľských úveroch dňa 23. 07. 2007 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky pre úver.

5. Poštová banka a.s., Bratislava postúpila na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 15. 12. 2010 svoju pohľadávku na subjekt BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, so sídlom 8 Georgy Afxentiou, EL.PA Livadiotis, 3rd Floor Office 306, 6023 Larnaca, Cyprus, číslo registrácie HE 275225, následne táto v zmysle Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 23. 02. 2011 predmetnú pohľadávku postúpila na spoločnosť INVEST-INCOME, s.r.o., na základe Dohody o ukončení platnosti a vykonateľnosti Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 30. 04. 2012 sa opäť veriteľom pohľadávky stal subjekt BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED, ktorý následne na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 01. 05. 2012 pohľadávku postúpil na spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o., Astrová 2/A, 821 01 Bratislava, IČO: 45 869 464.

6. Dňa 17. 07. 2015 bol zo strany spoločnosti OMIKRON TRADING LIMITED so sídlom Nerine Chambers, P.O.BOX 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, zapísaná v Registri spoločnosti British Virgin Islands pod č. 1503447 doručený návrh na zmenu účastníka konania, a to na strane žalovaného v zmysle vtedy platného ustanovenia § 92 O.s.p. s tým, že zároveň spoločnosť OMIKRON TRADING LIMITED so sídlom Nerine Chambers, P.O.BOX 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, zapísaná v Registri spoločnosti British Virgin Islands pod č. 1503447 ako nový žalovaný, súhlasí so vstupom do predmetného konania na základe postúpenia pohľadávky, ako aj všetkých práv a povinností vyplývajúcich zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, ktorá je predmetom konania, a to na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 13. 07. 2015, uzatvorenej medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o., Vajnorská 100/A, Bratislava, IČO: 45 869 464 ako postupcom a spoločnosťou OMIKRON TRADING LIMITED so sídlom Nerine Chambers, P.O.BOX 905, Road Town, Tortola, British Virgin Islands, zapísaná v Registri spoločnosti British Virgin Islands pod č. 1503447 ako postupníkom.

7. Uznesením tunajšieho súdu sp. zn. 5C/130/2014-72 zo dňa 10. 11. 2015 bol návrh na zmenu účastníka na strane žalovaného zamietnutý. Žalobca namietal, že nesúhlasí s navrhovanou zmenou sídla účastníka na strane žalovaného, lebo jeho nové sídlo by bolo v „daňovom raji“, čím by sa výrazne zhoršila možnosť vymáhania eventuálnej pohľadávky (vymáhanie bezdôvodného obohatenia) vzniknutej zo súdneho sporu.

8. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/85/2016-97 zo dňa 28. 02. 2017 bolo prvostupňové rozhodnutie potvrdené. Z dispozičného princípu, ktorý je charakteristický pre sporové konanie totiž vyplýva, že zodpovednosť za stanovenie správneho okruhu účastníkov konania (i na strane žalovaného) je na žalobcovi, ktorého nemožno nútiť, aby niekoho žaloval. Je výlučne vecou žalobcu, proti komu svoj nárok uplatní a žalobca týmto disponuje aj zodpovednosťou za výsledok konania a vecnú legitimitáciu v konaní, pokiaľ v spore na žalovanej strane označil vecne nelegitimovaný subjekt, ktorý nie je nositeľom navrhovanej hmotnoprávnej povinnosti, resp. nie je účastníkom právneho vzťahu, z ktorého je odvodzovaný žalobou uplatnený nárok.

9. Navrhovaná zmena výkonu práv právneho predchodcu žalovaného je taká, ktorá sa prieči dobrým mravom v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Je hrubo nerovnovážna, nakoľko spotrebiteľ bez súhlasu dodávateľa svoje práva postúpiť nemohol, dodávateľ však žiadne obmedzenie nemal. Postup zo strany právneho predchodcu žalovaného je treba zhodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku a navrhované postúpenie pohľadávky považovať za absolútne neplatné. Postupovaním pohľadávky sa žalobca dostal do zhoršeného právneho postavenia pre prípad, že by sa svojich práv chcel domáhať nie od pôvodného veriteľa, ale od žalovaného, čím by bol zároveň značne diskriminovaný. Preto takéto konanie žalovaného a jeho právnych predchodcov vykazuje i znaky sťaženia domáhania sa práv úverového dlžníka, čo treba zhodnotiť aj ako znaky diskriminácie a vybočenie z pravidiel morálky podľa zákona č. 250/2007 Z.z. a poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4 Cdo 277/2012 z 28. 05. 2013.

10. Navrhované pripustenie zmeny subjektu na strane žalovaného účastníka konania bolo zamietnuté, súd koná s pôvodne označeným žalovaným a tak žalovanému svedčí pasívna legitimitácia v konaní.

11. Žalovaný sa k žalobe písomne vyjadril, súd upriamil pozornosť len na časť vyjadrenia, ktorá sa vzťahuje k uplatnenému nároku po čiastočnom späťvzati žaloby a k upravenému petitu žaloby. Spoločnosť Invest-Kapital Services s.r.o., ktorá predmetný dlh v danom čase vymáhala uzatvorila so

žalobcom splátkový kalendár (spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., o tomto splátkovom kalendári vedomosť nemá, avšak akceptovala od žalobcu pravidelné mesačné splátky v sume po 100 eur). Posledná platba v prospech spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., bola pripísaná na účet 25. 11. 2013, čím bola pohľadávka uhradená v plnej výške a žalovaný od žalobcu nepožaduje žiadne ďalšie plnenia.

12. Tvrdenia žalobcu, že žalovaný si účtuje enormné sankcie vo forme rôznych úrokov, pokút a poplatkov sa v žiadnom prípade nezakladajú na pravdivých skutočnostiach. Právny predchodca žalovaného je bankovou inštitúciou pod dohľadom Národnej banky Slovenska, je povinný spĺňať prísne kritéria nevyhnutné pre vykonávanie bankových činností, preto akákoľvek argumentácia majúca za následok viazanie na nebankové subjekty je absolútne neprípustná. Žalobca nepreukázal svoje tvrdenia o úrokoch, pokutách alebo poplatkoch, ktoré by žalovaný vyrúbil. Uvedené skutočnosti majú tendenciu poškodiť povest' ako aj dobré meno žalovaného.

13. Žalovaný evidoval pohľadávku výlučne vo výške, ktorá vyplývala z výpisu z Bankovej knihy Poštovej banky a.s., ktorý je vyhotovený priamo z BIS-u (bankový informačný systém), ktorý odsúhlasila Národná banka Slovenska, a.s., a výpis je považovaný v rámci bankovej praxe za verejnú listinu. Údaje uvedené v Bankovej knihe sú smerodajné aj z hľadiska zhodnotenia ekonomickej situácie banky a podliehajú dohľadu Národnej banky Slovenska.

Poukázal na skutočnosť, že žalobca porušil svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy. Predložil prehľad jednotlivých splátok zaplatených žalobcom ako aj rozpis, na akú konkrétnu časť pohľadávky bola uhradená suma započítaná, konkrétne na istinu a úroky.

14. Žalobca celkom zaplatil v prospech žalovaného 35 splátok po 100 eur, teda 3 500 eur a to v roku 2010 jednu splátku vo výške 100 eur, v roku 2011 dvanásť splátok po 100 eur, v roku 2012 jedenásť splátok po 100 eur, v roku 2013 jedenásť splátok po 100 eur. Posledná splátka bola poukázaná dňa 25.11.2013. Z uvedeného je zrejmé, že žiadne sankcie a poplatky, ktoré uvádza žalobca, neboli na vrub žalobcu účtované a tieto tvrdenia považuje žalovaný za účelové a tendenčné vo vzťahu k nemu.

15. V ďalšom žalovaný namietal nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaného, keďže má za to, že spolu s pôvodným veriteľom tvoria nerozlučné procesné spoločenstvo, nakoľko zmluvy so spotrebiteľmi uzatvára pôvodný veriteľ. Žalobca v doručenom podaní na súd na strane žalovaného označil subjekt PRO CIVITAS s.r.o., IČO: 36 862 134, Astrová 2/A Bratislava. Podľa právneho názoru žalovaného toto podanie trpí neodstrániteľnou prekážkou konania a to nedostatkom pasívnej vecnej legitímácie. Žalovaný nebol a ani nie je dodávateľ, s ktorým žalobca uzatvoril zmluvu o osobnom účte ani zmluvu o debetnej platobnej karte. Nemal a ani v súčasnosti nemá žiaden dosah týkajúci sa zmluvných ustanovení pôvodného veriteľa. Mal za to, že nie je vecne legitimovaný v takejto veci konať a rozhodnúť aj o primeranom finančnom zadosťučinení a pre nedostatok podmienky konania podľa § 161 ods. 2 CSP navrhol konanie zastaviť a žalobu zamietnuť.

16. K nároku o vyplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur, ktorú žalobca odvodzuje od ujmy, ktorú ako rodina útrapami utrpeli a táto suma podľa neho korešponduje intenzite porušenia spotrebiteľského práva, najmä pokiaľ ide o neprimerané stresové situácie spôsobené konaním žalovaného, žalovaný dal do pozornosti, že práve samotný žalobca tým, že si nespĺnil riadne a včas povinnosti zo zmluvy spôsobil, že banka vyhlásila úver za predčasne splatný. Žalobca si ani po doručení výzvy na predčasné splatenie úveru svoj záväzok voči banke nespĺnil, čím sa dostal ešte do väčšieho omeškania. Preto žalovanému nie je známe, aký stres a útrapy prežíval a vo svojom podaní to ani nešpecifikoval.

17. V prípade ak žalobca požaduje náhradu primeraného finančného zadosťučinenia, žalovaný má za to, že nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia môže žalobca uplatňovať len pri podanej ústavnej sťažnosti v konaní vedenom pred Ústavným súdom Slovenskej republiky a vyjadril sa, že návrh na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia považuje za jednoznačne nedôvodný, nakoľko samotné právo na primerané finančné zadosťučinenie žalobcu voči žalovanému vôbec nevzniklo, v dôsledku čoho žalobca nemôže uplatnený nárok dostatočne preukázať, nespĺnil základný predpoklad pre uplatnenie nároku na primerané finančné zadosťučinenie a to úspešné uplatnenie práva alebo povinnosti. Výška požadovanej nemajetkovej ujmy v sume 2 000 eur nebola žalobcom nijakým relevantným spôsobom odôvodnená a že konaním žalovaného boli poškodené spotrebiteľské práva žalobcu, tiež nebolo preukázané.

18. V zmysle § 8 ods. 1 zákona č. 108/2000 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri podomovom a zásielkovom predaji účinnom ku dňu podpisu zmluvy, právna úprava umožňovala žalobcovi odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu s takými účinkami, že sa zmluva od začiatku zrušuje. Toto svoje právo žalobca nevyužil, naopak peňažné prostriedky vyčerpal v celej výške, čím sa stala zmluva o úvere platnou a aj účinnou a banke ako právnenému predchodcovi pohľadávky zo zmluvy o úvere vznikol nárok na plnenie pohľadávky zo strany žalobcu ako dlžníka.

19. Vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 2 180 eur, ktoré vzniklo na strane žalovaného žalobca odvodzuje od sumy, ktorú žalobca skutočne uhradil a od sumy, v akej bol mu poskytnutý úver a na druhej strane neprijateľné podmienky v spotrebiteľskej zmluve nijakým spôsobom nešpecifikuje.

20. V zmysle zmluvy poskytla Poštová banka a.s., žalobcovi úver vo výške 2 000 eur a žalobca sa zaviazal vrátiť poskytnuté finančné prostriedky v pravidelných mesačných splátkach vo výške 93,29 eur, počnúc dňom 23. 08. 2009 a to vždy k 30. dňu v mesiaci. Žalobca v dobe od uzatvorenia zmluvy po vyhlásenie predčasnej splatnosti úveru splatil svoj záväzok len čiastočne. Nezaplatením dvoch splátok v lehote splatnosti mala Poštová banka a.s., právo v zmysle bodu 5.2 Obchodných podmienok pre úver požadovať predčasné splatenie celej istiny úveru vrátane príslušenstva, čím sa celý úver vrátane príslušenstva stal predčasne splatným, pričom Poštová banka a.s., toto právo využila a žalobcu vyzvala na splatenie celej dlžnej sumy.

21. V zmysle bodu 3.1 Obchodných podmienok vznikla žalobcovi povinnosť platiť za poskytnutý úver úroky v zmysle účastníkmi podpísanej zmluvy, prípadne v zmysle aktuálneho oznámenia o úrokových sadzbách. Takto určená výška úrokovej sadzby je v súlade s dojednaním zmluvných strán v zmluve o úvere a v súlade s článkom 3 a 6 Obchodných podmienok.

22. V zmysle bodu 5.3, článku 5-Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ Obchodných podmienok „v prípade, ak je klient v omeškaní so splácaním splátok, banka je oprávnená úročiť nezaplatené dlžné splátky úveru úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení a to až do času úplného splatenia omeškaných splátok.

23. V zmysle článku 5.4 článku 5-Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ Obchodných podmienok v „prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 Obchodných podmienok, banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v oznámení a to až do času úplného splatenia zmluvného záväzku klienta voči banke. Žalovaný zdôraznil, že spoločnosť, Poštová banka a.s., ako právny predchodca žalovaného, povinne na svojom internetovom sídle www.postovabanka.sk zverejňuje svoje obchodné podmienky, ktoré žalobcovi boli dostupné k nahliadnutiu v akomkoľvek formáte písma a mohol si ich preštudovať kedykoľvek pred uzavretím zmluvy o úvere. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení žalovaný žiadal, aby súd konanie pre absenciu esenciálnych procesných nedostatkov konanie zastavil a zaviazal žalobcu na úhradu trov konania žalovaného.

24. Súd o nároku žalobcu rozhodol čiastočným rozsudkom sp. zn. 5C/130/2014-184 zo dňa 27. 02. 2018 takto: „I. výrokom rozhodnutia zastavil konanie v časti o zrušení rozhodcovského rozsudku sp. zn. PW C/0114/01128 Stáleho rozhodcovského súdu pri Rozhodcovská, arbitrážna a medičná a.s., Bratislava zo dňa 30.04.2014. II. výrokom zastavil konanie o určenie, že zmluva o úvere Dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23. 07. 2009 je neplatná. III. výrokom uložil žalovanému povinnosť vydať žalobcovi bezdôvodné obohatenie vo výške 2 180 eur do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku. IV. výrokom vyriekol, že o trovách konania rozhodne až v konečnom rozhodnutí.“ I. a II. výrok rozhodnutia nadobudol právoplatnosť dňom 21. 03. 2018.

25. Proti vyhovujúcemu výroku rozsudku (výrok III.) a trovám konania (výrok IV.) podal odvolanie žalovaný vymedzujúc odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), d), e), f), g), h) CSP a žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalobu zamietne alebo rozsudok súdu prvej inštancie zruší a vec vráti na nové konanie a rozhodnutie.

26. Krajský súd v Košiciach uznesením sp. zn. 2Co/136/2018-213 zo dňa 14. 06. 2018 o podanom odvolaní rozhodol nasledovne: „Zrušuje rozsudok v napadnutom vyhovujúcom výroku a výroku o trovách konania a v zrušenom rozsahu vracia vec súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.“

27. Podľa § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

28. Žalobca sa pojednávania nezúčastnil, prostredníctvom právneho zástupcu sa z neúčasti ospravedlnil, súhlasil aby sa konalo v jeho neprítomnosti, doručenie predvolania bolo riadne vykázané, preto súd konal v jeho neprítomnosti podľa ustanovenia § 180 CSP.

29. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom právneho zástupcu žalobcu, jeho splnomocnenej zástupkyne a žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a to potvrdením o úhradách za rok 2010 až 2013, odpoveďou na žiadosť - Dohoda o splátkovom kalendári zo dňa 18. 08. 2010, oznámením aktuálnej výšky spoločnosti PRO CIVITAS, s.r.o., zo dňa 19. 11. 2013, poslednou urgenciou - oznámenie o podanej žalobe zo dňa 12. 08. 2010, výzvou na úhradu pohľadávky - žalobná upomienka zo dňa 11. 04. 2011, dohodou o urovaní, rozhodcovským rozsudkom sp. zn. PW-C/0114/01128 Stáleho rozhodcovského súdu, Rozhodcovská, arbitrážna a mediačná, a.s., zo dňa 30. 04. 2014, úradným záznamom MS SR zo dňa 22. 09. 2014, aktuálnym stavom úveru k 01. 09. 2010 a zistil nasledovný skutkový stav:

30. Žalobca dňa 23. 07. 2009 uzavrel s Poštovou bankou a.s., zmluvu o úvere „dostupná pôžička“ č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej žalovaný ako veriteľ poskytol žalobcovi ako dlžníkovi úver vo výške 2 000 eur a žalobca sa zaviazal poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť v 30-tich mesačných splátkach po 93,29 eur. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov vo výške 28,48 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov 21,67 %, celková výška nákladov 703,26 eur, teda celková čiastka ktorú musí dlžník zaplatiť činí 2 703,26 eur. Úroková sadzba je uvedená vo výške 24 %. Dátum prvej platby bol zmluvne stanovený do 23. 08. 2009, dátum každej ďalšej platby bol určený k 23. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti úveru k 23. 01. 2012. Ku dňu podania žaloby žalobca v prospech žalovaného celkom zaplatil 4 180 eur, čo predstavuje preplatenie úveru o viac ako 100 %.

31. Žalobca od augusta 2010 pravidelne uhrádzal mesačné splátky vo výške 100 eur na základe Dohody o splátkovom kalendári zo dňa 18. 08. 2010 na účet XXXXXX-XXXXXXXXXX/XXXX spoločnosti Invest Kapital Services s.r.o., od apríla 2011 bolo číslo účtu zmenené na XXXXXXXXXXXX/XXXX, kde žalobca naďalej posielal splátky v rovnakej hodnote. Napriek pravidelnému splácaniu mu v júli 2012 právny zástupca žalovaného poslal výzvu na zaplatenie. Pohľadávku naďalej splácal na účet Invest Kapital Services s.r.o. Od novembra 2012 na základe písomného oznámenia posielal sumu na účet č. XXXXXXXXXXXX/XXXX, a to do novembra 2013. V novembri 2013 prevzal poštou aktuálny stav pohľadávky od spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., s rozpisom splátok na základe ktorého zistil, že spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o., eviduje zaplatených len 34 splátok, pričom k 20. 11. 2013 zaplatil spolu 39 splátok po 100 eur a vo februári 2010 jednu splátku v hodnote 180 eur, spolu uhradil splátky v hodnote 4 180 eur.

32. Žalobca považuje zmluvu o úvere za problematickú a z eurokonformného hľadiska za neudržateľnú. Okrem iného zmluva obsahuje neprijateľné podmienky a ustanovenia v rozpore s § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V čase uzatvorenia zmluvy nedokázal zhodnotiť zmluvné podmienky a poukázať na tie, ktoré sú neprijateľné. Taktiež ako spotrebiteľ nebol okrem iného dodávateľom informovaný o úrokovej sadzbe, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok a o spôsobe jej úpravy a prípadných poplatkoch pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere, následkoch nesplácania spotrebiteľského úveru, čo mu vyplýva z ustanovenia § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Mal za to, že žalovaný si nesplnil svoju zákonnú povinnosť, to znamená, že nedodrжал povinnosť odbornej starostlivosti, keď nepoučil spotrebiteľa o všetkých povinnostiach, náležite mu nevysvetlil dopady podpísania zmluvy. Z dôvodu, že v značnej miere preplatil svoj pôvodný dlh, uplatnil aj vyplatenie bezdôvodného obohatenia, ktoré vzniklo na strane žalovaného podľa ustanovenia § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka vo výške 2 180 eur.

33. Žalobca k dôvodom požiadavky priznania finančného zadost'učinenia uviedol, že vzhľadom na zúfalstvo, stres a útrapy, bližšie nekonkretizované, ktoré so svojou matkou v súvislosti s vymáhaním dlhu

prežil, mal za to, že je dôvodné žiadať o vyplatenie primeraného finančného zadost'učinenia, ktorého výšku odvodzuje od ujmy, ktorú ako rodina útrapami utrpeli a táto suma korešponduje intenzite porušenia spotrebiteľského práva, najmä pokiaľ ide o neprimerané stresové situácie konaním žalovaného.

34. Žalovaný v celom rozsahu zotrval na svojom písomnom vyjadrení bližšie rozvedené v bodoch 11. až 19. odôvodnenia rozhodnutia s návrhom na zamietnutie žaloby v celom rozsahu.

35. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení noviel, tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

36. Podľa § 2 zákona č. 258/2001 Z.z., na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
  1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
  2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
  3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprimerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
  4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
  5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,
- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov.

37. Podľa § 3 ods. 1, 2, 3, 5, 7, 8, 10, 11 zákona č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona SNR č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (1) Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

(3) Veriteľ je povinný na miestach, na ktorých ponúka spotrebiteľský úver, uverejniť základné informácie o poskytovaní spotrebiteľského úveru, najmä o výške ročnej percentuálnej miere nákladov.

(5) Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

(7) Ak veriteľ ponúka spotrebiteľské úvery tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2.

(8) Počas trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere je veriteľ povinný písomne a bezodkladne informovať spotrebiteľa o zmene ročnej úrokovej sadzby a poplatkov.

(10) Odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru nesmie prevýšiť výšku ustanovenú nariadením vlády.

(11) Ak je zmluva o spotrebiteľskom úvere v rozpore s ustanovením odseku 10 v tom, že odplata za poskytnutie spotrebiteľského úveru prevyšuje výšku ustanovenú nariadením vlády vydaným podľa odseku 10, je neplatná v rozsahu, v ktorom odporuje tomuto ustanoveniu, ak sa ten, kto je takouto zmluvou dotknutý, neplatnosti dovoľá.

38. Podľa § 4 ods. 4, 5 zákona č. 258/2001 Z.z.,

(4) Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

(5) Veriteľ môže postúpiť pohľadávku, len ak to pripúšťa osobitný predpis. Ak dôjde k postúpeniu pohľadávky z veriteľa na tretiu osobu, postupuje sa podľa osobitného predpisu.

39. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

40. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

41. Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

43. Podľa § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

44. Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmlúv, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

45. Podľa § 137 CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o

- a) splnení povinnosti,
- b) nároku na usporiadanie práv a povinností strán, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu,
- c) určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu, alebo
- d) určenie právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.

46. Podľa čl. 6 veta prvá Základných princípov CSP, strany sporu majú v konaní rovné postavenie spočívajúce v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem prípadu, ak povaha prejednávanej veci vyžaduje zvýšenú ochranu strany sporu s cieľom vyvažovať prirodzene nerovnovážne postavenie strán sporu.

47. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

48. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav. Osoba, ktorá na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, koho porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi je spôsobilé privodiť ujmu spotrebiteľovi.

49. Podľa § 161 ods. 2 CSP, ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

50. Podľa § 215 ods. 1, 2 CSP, súd rozhodne na základe zisteného skutkového stavu. Skutkový stav sa zisťuje procesným postupom podľa tohto zákona.

51. Podľa § 232 ods. 2, 3, 4 CSP, ak súd uložil v rozsudku povinnosť plniť, rozsudok je vykonateľný márnym uplynutím lehoty na plnenie, ak nie je ustanovené inak.

Lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

Ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradím ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

52. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že medzi žalovaným ako veriteľom a žalobcom ako dlžníkom, bola uzavretá zmluva o úvere „dostupná pôžička“ č. XXXXXXXXXX zo dňa 23. 07. 2009, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 2 000 eur, ktorý sa tento zaviazal vrátiť v 30. mesačných splátkach v hodnote 93,29 eur, vždy do 23. dňa v mesiaci počnúc 23. 08. 2009 a končiac 23. 01. 2012. Ročná percentuálna miera nákladov bola určená v hodnote 28,48 %, priemerná ročná percentuálna miera nákladov hodnote 21,67 %, úroková sadzba v hodnote 24 %. Celková výška nákladov predstavovala sumu 703,26 eur, celková čiastka, ktorú musel dlžník zaplatiť činila 2 703,26 eur. Zohľadňujúc, že išlo o zmluvu uzavretú medzi fyzickou osobou spotrebiteľom a dodávateľom, ktorý mal v predmete obchodnej činnosti poskytovanie úveru, posudzoval súd právny vzťah ako vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy podľa ustanovení § 52, § 53 OZ, podľa § 1 až § 4 zákona č. 258/2001 o spotrebiteľských úveroch (ďalej zákon č. 258/2001 Z.z.) a dospel k záveru, že predmetná zmluva je zmluvou spotrebiteľskou, ktorú uzavrel žalobca ako nepodnikateľ.

53. Súd skúmal, či táto zmluva, ktorá je zmluvou formulárovou, obsahuje všetky náležitosti v zmysle vyššie uvádzaných ustanovení zákona č. 258/2001 Z.z.

Podľa § 4 ods. 2 písm. a/, d/ a i/ zákona č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere mala obsahovať a/ obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu, d/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, i/ výšku, počet a

termíny splátok istiny úrokov a iných poplatkov. Podľa § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z., ak zmluva neobsahovala náležitosti podľa § 2 písm. a/, b/ až j/, k/, l/ považoval sa úver za bezúročný a bez poplatkov.

54. Zmluva o úvere „dostupná pôžička“ č. XXXXXXXXXX (čl. 5, 133 spisu), uzavretá medzi žalobcom a Poštovou bankou a.s., dňa 23. 07. 2009, obsahuje jasné vymedzenie zmluvných strán sporu, výšku úveru, výšku nákladov, úrokovú sadzbu, výšku mesačnej splátky, jej splatnosť ako i dátum počiatkovej a konečnej splatnosti úveru, údaje o RPMN. Veriteľ je v zmluve jednoznačne identifikovaný ako „Poštová banka a.s., Prievozská ul. 2/B, 821 09 Bratislava, IČO 31340890“ a niet pochyb, že predmetom zmluvy bolo poskytnutie finančných prostriedkov, nie nákup tovaru. Nemožno z ničoho vyvodiť, aby v spotrebiteľovi vznikli pochybnosti o tom s ktorým subjektom je v zmluvnom vzťahu, ani o čase, termíne a výške splátok, ktoré bol povinný podľa zmluvy uhrádzať.

55. Vymedzenie náležitostí v zmluve o spotrebiteľských úveroch a sankcionovanie ich absencie bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou, je vždy viazané na zmysel a účel sledovaný zákonodarcom, ktorým je ochrana spotrebiteľa pred zavádzajúcim, nečestným konaním dodávateľa a súčasne požiadavka na dostatočné vymedzenie podstatných náležitostí zmluvného vzťahu do ktorého spotrebiteľ vstupuje. Výklad zákona však nemá sledovať jeho formalistické uplatňovanie a zdôrazňovanie absencií jednotlivých slovných spojení, ale zabezpečiť, aby bola naplnená zákonom sledovaná ochrana spotrebiteľa.

56. Súd pri skúmaní zmluvy zistil, prihliadnuc na výpočet priemerných úrokových mier úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (stav a nové obchody) v % u spotrebiteľských úverov podľa začiatkovej doby fixácie od 1 roka do 5 rokov, ročná percentuálna miera nákladov v mesiaci júl 2009, v čase uzavretia konkrétnej zmluvy bola 11,60 %, čo je zrejme z internetovej stránky Národnej banky Slovenska. Uvedený údaj v zmluve (24 %) nezodpovedá (v neprospech žalobcu) výške priemernej úrokovej miery z úverov v peňažných ústavoch v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

Dohoda o výške úrokov musí byť (v zmysle judikatúry slovenských súdov, napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 05. 11. 2014 sp.zn. 3Co 114/2014, či rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 26. 06. 2013 sp.zn. 4 Cdo 51/2012) v súlade s ustanovením § 39 zákona č. 40/1964 Z. z. Občianskeho zákonníka, čo znamená, že výška úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom, inak je právny úkon absolútne neplatný. Dohodnutá výška úrokovej sadzby podstatne prevyšuje mieru z úverov obchodných bánk v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ide o neplatný právny úkon. Takýto rozpor s dobrými mravmi a neplatnosť právneho úkonu judikoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp.zn. 1M Cdo 1/2009 z 31. 07. 2009.

57. Súd považoval ustanovenie o ročnej úrokovej sadzbe pri úvere so splatnosťou 30 mesiacov vo výške 24 % za neprimeranú zmluvnú podmienku a nekalú obchodnú prax žalovaného. Úver je síce odplätný právny úkon, ale výška úrokovej sadzby nie je ponechaná na ľubovli veriteľa. Je nesporné, že odplata za úver, ktorá predstavuje 24 % ročný úrok vybočuje z rámca akéhokoľvek úverovania, ktoré by bolo akceptovateľné z hľadiska dobrých mravov. Hmotnoprávny základ pre takýto záver dáva ustanovenie § 39 OZ, podľa ktorého „Neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.“, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 21. 04. 2016 sp.zn. 17Co/296/2015 „Dôvodom, aby súd nepriznal žalobcovi aj dohodnutý úrok z úveru je aj rozpor výšky úrokovej sadzby s dobrými mravmi. Vzhľadom na súdom zistenú priemernú úrokovú sadzbu porovnateľných úverov v obchodných bankách v čase poskytnutia zmluvy (11,60 % ročne), je možné žalobcom poskytnutú ročnú úrokovú sadzbu vo výške 34,45 % považovať za úžernícku a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu a je nutné ju hodnotiť ako neprijateľnú, odporujúcu dobrým mravom. Takéto navýšenie úrokovej sadzby, v danom prípade takmer 3-násobné, je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách.“ Na základe vyššie uvedeného je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná.

58. V danom prípade je potrebné vnímať výšku úrokovej sadzby ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je neplatná a nakoľko ide o neplatné zmluvné dojednanie, treba naň prihliadať akoby vôbec nebolo obsahom zmluvy. Zmluva tak neobsahuje určenie výšky úrokovej sadzby ako povinnú náležitosť spotrebiteľského úveru podľa ustanovenia § 4 ods. 2 písm. h) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Vzhľadom na uvedené sa zmluva a úver z nej

vyplývajúci považuje v zmysle ustanovenia § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

59. Pri dojednaní úrokov pri peňažnej pôžičke koná v súlade s dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nie je možné neprihliadať na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodov svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané až úžernícke úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov dojednaná podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. (rozsudok Najvyššieho súdu SR z 26. apríla 2012, sp. zn. 5 Cdo 26/2011).

60. Na základe týchto zistení súd považoval spotrebiteľský úver v zmysle § 4 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov a plnenie vrátené žalobcom nad rámec finančných prostriedkov získaných podľa zmluvy za bezdôvodné obohatenie. Sumu bezdôvodného obohatenia, ktorú je povinný žalovaný vydať žalobcovi určil súd ako rozdiel medzi rozsahom platieb žalobcom uhradených vo výške 4 180 eur a sumou finančných prostriedkov v hodnote 2 000 eur, ktoré mu boli na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere reálne vyplatené a v tomto rozsahu súd žalobe vyhovel.

61. V dôsledku procesného úspechu žalobcu v časti konania o určenie bezodplatnosti zmluvy o úvere a vydanie bezdôvodného obohatenia, došlo k nastoleniu rovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto podľa názoru súdu požiadavka žalobcu na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je neopodstatnená.

Vyhodnotenie úveru ako bezúročného a bezpoplatkového spôsobilo, že žalobca mohol používať poskytnuté peňažné prostriedky počas celého obdobia trvania úverového vzťahu bezodplatne a to aj napriek tomu, že v rámci zmluvného vzťahu opakovane porušoval svoje zmluvné záväzky, keď viaceré splátky neplnil riadne a včas, prípadne s nimi bol v dlhodobom omeškaní.

Žalobca tak mohol používať úverové prostriedky bezodplatne a žalovaný tak nemal nárok na dohodnutú odplatu. Z uvedeného dôvodu súd má za to, že rozhodnutím v časti o určenie bezodplatnosti zmluvy a vydania bezdôvodného obohatenia došlo k nastoleniu rovnováhy medzi právami a povinnosťami v zmluvnom vzťahu, keďže úver bol vyhodnotený ako bezúročný a bez poplatkov, čo vo svojej podstate predstavuje výhodu na strane žalobcu.

62. V uvedenej súvislosti súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 14Co/91/2012 z 10. 10. 2013, ktorý k uvedenej problematike okrem iného uviedol, že:

„Pri výklade ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia sledovať jeho účel (...). Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení. V striktnom význame žalovaná nebola tou, ktorá úspešne uplatnila porušenie práva, žalobcovi musí zaplatiť len istinu úveru s úrokom z omeškania nie preto, že by úspešne porušenie práva uplatnila, ale pre žalobcovu pochybenie, neúplnosť obsahu zmluvy; je povinná zaplatiť mu teda len tú sumu peňazí, ktoré si od neho požičala a keby nemeškala, ani cent na viac. V tomto zmysle je vo výhode, žalobca jej takouto zmluvou žiadnu ujmu nespôsobil ani spôsobiť nemohol. Žalovaná ani netvrdila, že by sa zaplata úveru od nej žalobca reálne domáhal neprimerane, tak že by jej mohol spôsobiť nejakú ujmu, závažné dôsledky. Žiadať v tejto situácii od žalobcu sumu, ktorou by v podstate za ňu zaplatil to čo jej požičal je podľa súdu prvého stupňa predstavou zjavne pomýlenou a ničím nezdôvodniteľnou.(...) Ak bol prijatý záver vo veci samej o povinnosti žalovanej vrátiť žalobcovi len rozdiel toho, čo žalovaná od neho prijala, po odpočítaní toho, čomu plnila, je odvolací súd toho názoru, že takýmto prijatým rozhodnutím bola nastolená v predmetnom právnom vzťahu rovnováha zmluvných strán a nie je potrebné ešte osobitným rozhodnutím vzhľadom na ciele a účel, aký vyplýva z ust. § 53a Obč. zák. (v nadväznosti na dátum uzavretia predmetnej zmluvy),určovať ešte neprijateľnosť zmluvných podmienok. Neobstojí v tomto smere ani odkaz odvolateľov nato, že prípadné pozitívne rozhodnutie by založilo nárok na finančné zadosťučinenie (§ 3 ods. 5 zák.č.250/2007 Z.z.)“.

63. Veľmi jasne sa vyjadril Krajský súd v Prešove v rozhodnutí vo veci sp. zn. 14Co/91/2012 vyššie, pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa (ďalej len „ZoOS“) je najmä s ohľadom na jeho neurčitú hypotézu a v záujme eliminácie jeho možného zneužitia nevyhnutné sledovať jeho účel, ktorým je nastolenie rovnováhy zmluvných strán, pričom posudzovanie každého nároku na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia je vecou individuálnych skutkových zistení. V prípade tohto konania je zrejmé, že úver poskytnutý na základe zmluvy o úvere bol posúdený ako bezúročný a bez poplatkov a teda žalobca nebol povinný platiť za jeho používanie žiadnu odplatu. Za uvedených okolností preto súd nepovažuje požiadavku žalobcu, spočívajúcu v priznaní primeraného finančného zadosťučinenia s ohľadom na výsledky konania v časti určenia bezodplatnosti zmluvy o úvere a vydania bezdôvodného obohatenia za opodstatnenú a primeranú.

64. Ustanovenie § 3 ods. 5, tretia veta ZoOS nemožno vykladať spôsobom garantujúcim automatický, duplicitný peňažný nárok spotrebiteľa za akýkoľvek úspech v spotrebiteľskom spore.

65. Úspech žalobcu v konaní o určenie bezodplatnosti zmluvy o úvere a vydania bezdôvodného obohatenia v žiadnom prípade nemôže znamenať aj automatickú garanciu duplicitného práva na primerané finančné zadosťučinenie v zmysle požiadaviek ustanovenia § 3 ods. 5, tretia veta ZoOS. Prijatie naznačeného výkladu by totiž malo za následok prinajmenšom:

- dvojité trestanie žalovaného za obsah zmluvy o úvere, ktorá už nemá žiadnu schopnosť spôsobiť žalobcovi akúkoľvek ujmu (keďže súd v konaní posúdil zmluvu ako bezúročnú a bez poplatkov a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia), no najmä
- by predstavoval akúsi „biankozmenku“ v rukách spotrebiteľa, ktorý by len na základe predloženia rozsudku z konania, v ktorom bol z procesného hľadiska úspešný, mal garantované u dodávateľa finančnej služby právo na primerané finančné zadosťučinenie; otáznou by tak bola už len výška sumy, ktorú by si spotrebiteľ do žaloby z titulu primeraného finančného zadosťučinenia „vyplnil.“

66. Žalobca vo svojej žalobe ani konkrétne neuviedol, ako dospel k danej sume primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur a je zjavné, že danú sumu požaduje bez akéhokoľvek odôvodnenia jej primeranosti. Súd má za to, že požadované finančné zadosťučinenie je nielen nedôvodné, ale jeho výška je značne neprimeraná (a ničím neodôvodnená) vo vzťahu k skutkovým okolnostiam tohto prípadu. Ochrana spotrebiteľa s poukazom na závery vyplývajúce z rozsudku NS ČR 23Cdo/1201/2009 z 29. 06. 2010 má svoje hranice a v žiadnom prípade ju nie je možné posudzovať ako obranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa.

67. Pri výklade ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa je nevyhnutné, aj v záujme eliminácie jeho možného zneužitia sledovať jeho účel. Aj keď sa dá predpokladať, že bolo zamýšľané hlavne na podporu aktivít spotrebiteľských združení, ktorým iné majetkové nároky neprislúchajú, nie je vylúčené, aby bolo priznané aj spotrebiteľovi ak porušenie práva alebo povinností stanovených právnymi predpismi je spôsobilé privodiť spotrebiteľovi ujmu (K. Csach: Štandardné zmluvy, 2009). Posúdenie každého nároku je vecou individuálnych skutkových zistení.

68. V danom prípade okrem uvedeného je dôležité zdôrazniť, že označený žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný, lebo nie je zodpovedný za žiadne porušenie práva alebo povinnosti. Žalovaný nebol a ani nie je dodávateľ, s ktorým žalobca uzatvoril zmluvu o osobnom účte ani zmluvu o debetnej platobnej karte. Nemal a ani v súčasnosti nemá žiaden dosah týkajúci sa zmluvných ustanovení pôvodného veriteľa, preto nie je vecne legitimovaný v takejto veci konať a rozhodnúť aj o primeranom finančnom zadosťučinení. Pre nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie v časti o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 2 000 eur zastavil s poukazom na ustanovenie § 161 ods. 2 CSP.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. Podľa § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

71. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

72. Súd o trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a vychádzal z toho, že úspech žalobcu a žalovaného boli približne v rovnakom pomere, a preto vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní v 3 vyhotoveniach od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.